మనసు మాట వినదు

కమలాగాయత్రి(క్రొవ్విడి)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆలోచనలతో అలసిన కళ్ళు బరువుగా మూతలు పడ్డాయి.

"భరద్వాజా.. లేవండి సర్... పదౌతుంటే..." ఎంత తియ్యటి పిలుపు నిద్రగా అనుకున్నాడు.

"హలోవ్... మిమ్మల్నే..." సుతారంగా ఎవరో తన భుజం మీద తడుతున్న ఫీలింగ్. మత్తుగా కళ్ళు విప్పాడు.

అందంగా మనోజ్ఞ రూపం కళ్ళ ముందు కదలాడింది... పెద్దకళ్ళు, ఊరించే ఎర్రని పెదాలు తియ్యగా భరద్వాజా అంటూ తన పేరు పిలుస్తూ.. తలరా స్నానం చేసివచ్చిందేమో అగరుపొగలాంటి జుట్టు ఆమె భుజాల వెనుక అందంగా కదులుతోంది. లేతపచ్చటి చీరలో, వనకన్యలాగా...

"మనూ..." చెయ్యి చాపి ఆమెని తన మీదకి లాక్కున్నాడు. ఒక్కసారిగా పూలచెండేదో తనని సుతిమెత్తగా వత్తుకున్న అనుభూతి. నల్లటి పెద్ద కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో, భయంతో మరింత పెద్దవయ్యాయి. ఆ అందాన్ని ఆస్వాదిస్తూనే వెనువెంటనే "భరద్వా... "అంటున్న పెదవుల్ని తన పెదాల్తో మూసేసాడు. తియ్యటి కరంటేదో ఆమె నుంచి తనకి ప్రవహిస్తున్న భావన. తన మునిపంటి తాకిడికి పెదవిచిట్లి నాలుకకి తడిగా, ఉప్పగా తగిలిన రక్తం అది కలకాదంటూ తీయని వాస్తవానికి తెర తీసింది. అప్రయత్నంగా వదిలేసాడు. అతని పట్టులో బిగింపు తగ్గగానే చప్పున అతని గుండెలమీద చెయ్యివేసి నెడుతూ పైకి లేచింది మనోజ్ఞ.

"స్స.... "చిట్లిన పెదవికి వేలాన్చుకుంటూ దూరం జరిగింది. ఒక్కసారిగా దిగ్గున లేచాడు భరద్వాజ. ఆమె ముఖం కందిపోయింది. ఏం చేశాడో నెమ్మదిగా రియలైజేషన్ కి వచ్చింది. "ఓహ్ గాడ్..." వేళ్ళతో నుదుటిని రుద్దుకున్నాడు. ఏం చెప్పాలో తెలియలేదు. పొరపాటున చేసానని కూడా చెప్పలేదు. చెయ్యో, కాలో తగిలితే పొరపాటని సారీ చెప్పచ్చు. కానీ... ఎలా... ఏం చెప్తాడూ. రాత్రి తెల్లవార్లూ ఆమెనే మేలుకుని తల్చుకున్నాననీ, ఆమె తలపుల్తోనే తెల్లారాకా నిద్దరోయాడనీ ఎలా చెప్తాడు. కళ్ళు తెరవగానే ఆమెని చూసి కల కరిగిపోతుందేమో అన్నట్టు లాక్కున్నాడనీ... కానీ అలా ఎలా.. అర్థం కాలేదు. అంతగా ఎలా భ్రమ పడ్డాడు తను.. అసలు తనే నమ్మలేకపోతున్నాడు. అసలు ఎవరైనా నమ్ముతారా.. ఐనా తనేమన్నా అనుకున్నాడా కలగన్నాట్టే మనోజ్ఞ కళ్ళు తెరవకముందే తన ముందుంటుందనీ... అదీ తన ప్రైవేట్ ఛాంబర్లో... తన మంచం దగ్గర... అసలెలా.. ఏం చెప్పాలిప్పుడు తనూ.. సారీ అనాలా.. ఇంతకీ సారీ దేనికీ, ఆమె పర్మిషన్ లేకుండా ముద్దాడినందుకా... లేక... తీయని ముద్దు మధ్యలో గాయం చేసినందుకా.. అసలు అలా కలలా తనముందుకు వచ్చినందుకు థ్యాంక్స్ అంటే... చెప్పుచ్చుకుని కొడుతుందేమో.. ఉలిక్కిపడి ఆ ఊహకే భయంగా చూసాడు.

మాట్లాడబోయి ఆగిపోయాడు. చేసిన పనికి ఆక్వర్డ్ నెస్ తో మాటలు రావట్లేదు. ఆమె వైపు చూసాడు. కోపంతోనో, సిగ్గుతోనో గానీ ఎర్రబడ్డ ముఖంతో తలవంచుకుని మంచాన్నానుకుని నిలబడిపోయింది. కోపం వచ్చుంటుందా..! రాదా మరి ప్రేమిస్తున్నాననైనా చెప్పకుండా లాగి ముద్దుపెట్టుకుంటుంటే.. రాదూ మరి.. నీరసం ముంచుకొచ్చిందతనికి. రోగ్ లా తయరవుతున్నాడు తను రోజురోజుకీ. దూరంగా

వుండమనీ, అదీ, ఇదీ అని నీతులు చెప్పి, తానేమో ఇలా.. ఈ విధంగా టెంప్ట్ చేయడం. ఛ.. సచ్ ఏన్ ఇడియట్..'కలే అనుకున్నాను మనూ.. నమ్మవూ..'అనుకుంటూ దిగులుగా చూసాడు. గొంతు దాటట్లేదేమాటా.

నిశ్శబ్దాన్ని ఛేదిస్తూ ఇంటర్కామ్ గణగణా మోగింది. యాంత్రికంగా అందుకున్నాడు. "సర్.. మనోజ్ఞా మేడమ్.. అదీ.... మీరే రమ్మన్నారనీ చెప్తేనే లోపలికి పంపించాం సర్.." సెక్యూరిటీ గొంతులో భయం.

గొంతు పెగుల్చుకున్నాడు, "హా... ఆ.. ఎస్.. నేనే.. ర.. రమ్మన్నాను... దట్సాల్ రైట్.." అంటూ ఫోన్ క్రెడిల్ చేసి ఆమె వైపు చూశాడు.అలాగే తలవంచుకుని వుంది.

'చెత్త వెధవ.. చెత్త బిహేవియర్..' తనని తాను తిట్టుకున్నాడు. తప్పదు. తనే ఏదో ఒకటి చేయాలి. ఇప్పుడూ ఆ అమ్మాయినే రియాక్టవమనడం టూ మచ్ అనిపించుకుంటుంది. గాఢంగా ఊపిరి తీస్కుని చుట్టూ చూసాడు.

డోర్ దగ్గరున్న ఆమె చెప్పుల్లో ఒకదాన్ని తీసుకుని ఆమె ముందుకొచ్చాడు. మోకాళ్ళమీద ఆమె ముందు కూర్చుని చెప్పుని ఆమె ముందుకి సాచుతూ సిన్సియర్ గా చెప్పాడు, "కొట్టు.." అని.

అదిరిపడి పక్కకి జరిగింది, "ఏం.. ఏంటిది మీరు...?"వణికిందామె గొంతు.

"సారీ.. అనీ, అదీ, ఇదీ, ఏమీ చెప్పను.. సారీ అనేది చాలా చిన్నమాట.. తప్పుచేస్తే శిక్ష పడాలి కదా మనూ.. ఊ... కొట్టు.. ప్లీజ్.." కళ్ళతో కూడా అర్థిస్తూ చెప్పాడు.

విస్మయంగా చూసింది. తేరుకుని చప్పున అతని చేతిలో చెప్పుని తీసి పక్కకి పడేస్తూ, "ఛ.. ఛ.. లేవండి, ముందు.." అంది క్లుప్తంగా.

"అది కాదు మనూ.. నేనూ.. "

"అబ్బ.. భరద్వాజా.. నేనూ ఓ ఆడపిల్లని కదా. డోన్ట్ మేక్ మీ ఆక్వర్డ్.. ఇంకేం చెప్పను. ప్లీజ్.. నేనేమీ కొట్టను. అదీ చెప్పుతో.. హౌ కెన్ యూ సే సచ్ ఎ థింగ్ .. వదిలెయ్యండి.. అంతటితో సరిపెట్టారు మహానుభావా.. చాలు.. ఇక నన్ను ఇబ్బంది పెట్టకండి ప్లీజ్.. "అంటూ సిగ్గుగా పక్కకి తిరిగిపోయింది.

మాటల్లో చెప్పలేనంత రిలీఫ్.. ఆనందంగా చూసాడు. ఆమె కోపం తెచ్చుకోలేదు.. తనని అసహ్యించుకోనూ లేదు.. పైగా సిగ్గుపడుతోంది. భరద్వాజ పెదవులమీద సన్నటి నవ్వు మెరిసింది. మెల్లగా ఆమెనే చూస్తూ లేచాడు.

అప్పటిదాకా పడ్డ టెన్షన్ మొత్తం చేత్తో తీసేసినట్టుపోయింది. జరిగింది తల్చుకుంటే మనసంతా ఏదో హాయి నిండినట్టుగా వుంది.

"ఔనూ.. ఏంటిలా.. సడెన్ గా..?"తటపటాయిస్తూ అడిగాడు.

"మీరు... మీరూ.... టీ గార్డెన్ అన్నారనీ... "ఆగిపోయింది.

"కానీ.. వర్క్..?", సందేహంగా అడిగాడు తేరుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

"రాత్రి కూర్చుని అవగొట్టేసాను..", నెమ్మదిగా తలదించుకునే చెప్పింది.

"రెండురోజుల వర్క్ ఒక్కరాత్రిలో.. మై గుడ్నెస్... అంటే రాత్రంతా నిద్రే పోలేదా.. ?", ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"ఊహూ..", తలూపింది. ఆప్యాయంగా ఆమె తలనిమరడానికి కదలబోయి తటాల్న ఆగాడు. 'చూపించిన కన్సర్న్ చాలు.. కంట్రోల్ యువర్ సెల్ఫ్... ఇక వళ్ళు కాస్త దగ్గరపెట్టుకో జే.కే.', మనసు ఈసారి కాస్త గట్టిగానే మందలించింది. గతుక్కుమని తనని తాను సంబాళించుకుంటూ అడిగాడు, "గ్రేట్.. తప్పకుండా తీసుకెళ్తానైతే..", అంటూ ఆగాడు సందేహంగా. "మరి నువ్వు.. వస్తావా నాతో...?", భయంగా అడిగాడు. 'వద్దంటుందేమో.. మ్యానర్ లెస్ బ్రూట్', తనని తనే తిట్టుకున్నాడు విసుగ్గా.

"మీరు.. దార్లో.. కలలు కననని మాటిస్తే..." ఆ బుగ్గల్లో మందారాలు పూశాయి.

"ఓహ్...అయాం...సో సారీ...నేనూ... "ఏదో చెప్పబోయాడు.

"మీరు వెళ్ళి రెడీ అవండి. బాగోదు.. చాలాసేపట్నుంచీ రూమ్ లోనే వుంటే..." సిగ్గుగా చెప్పింది.

తలూపాడు. ఇంతకుముందు చాలాసార్లే వున్నారు ఛెస్ ఆడుతూ, టీ తాగుతూ, కబుర్లు చెప్పుకుంటూ.., కానీ ఇది ఖచ్చితంగా తన ఇందాకటి సెన్స్ లెస్ బిహేవియర్ వల్ల వచ్చిన మొహమాటమే.. కాబట్టి తనే తప్పించాలి. చూడాలి ఏమాత్రం చేయగలడో.

"సరే.. కాఫీ చెప్తాను. తాగుతూ వుండు. వచ్చేస్తాను..", వెళ్ళబోతూ ఆగాడు, "ముందు నువ్వెళ్ళి ఫేస్ వాష్ చేసుకుంటావా..?" తటపటాయిస్తూ అడిగాడు.

"వద్దు. అయాం ఓ.కే."చెప్పింది.

ఇబ్బందిగా చూశాడు. పెదవి చిట్లిన గాయం ఎర్రగా తన మొరటుతనానికి గుర్తులా ప్రామినెంట్ గా కనిపిస్తోంది. చెప్పేందుకు ధైర్యం సరిపోలేదతనికి.

"ఓ సారి ఇలారా.." పిలిచాడు డ్రస్సింగ్ ఏరియా లోకి వెళ్తూ. చిత్రంగా చూస్తూ అతని వెంట వచ్చింది. "ఓసారి అద్దం చూడు.. "చెప్పి గబగబా పక్కకి వచ్చేసాడు. అతని గుండె వేగంగా కొట్టుకోసాగింది. ఇంక ఆపుకోలేక పార్టిషన్ లోంచి చూశాడు.

ఆమె అద్దం వైపు చూడట్లేదు. తలొంచుకుని అలాగే నిలబడివుంది. ఏడవదుకదా.. భయం వేసిందతనికి. ఆమె దగ్గరకి వెళ్ళబోయి ఆమె నెమ్మదిగా తలెత్తడం గమనించి ఆగాడు. మనోజ్ఞ తలెత్తి అద్దంలో తనని చూసుకుంటోంది. ఊపిరిబిగబట్టాడు. వేలి కొసలతో గాయన్ని తాకింది. మెల్లగా అటూ,ఇటూ చూసి, అద్దానికి పెదవులాన్చి సుతారంగా చప్పుడు కాకుండా ముద్దుపెట్టుకుంది.

గుండెల్లో ఏదో నొక్కిపట్టిన ఫీలింగ్, ఆనందమా, బాధా, భయమా.. ఏంటది. పూర్తిగా అర్ధం కాలేదతనికి. తన ఆలోచన రూపే తెలియట్లేదు... నెమ్మదిగా తప్పుకున్నాడు. ఆమె ముఖం కడుక్కునిరాగానే మౌనంగా టవలందించాడు. అంత తీయని గెస్చర్ కి ఆమెని అమాంతం ఎత్తుకుని, గిరగిరా తిప్పాలన్నంత ఆనందంగావుంది., కొన్ని వందల, వేల కానుకలీయాలనిపిస్తోంది. కానీ, ఏమీ చేయకూడదు. కనీసం ఇకమీదైనా జాగ్రత్తగా వుండాలి అనుకున్నాడు భారంగా.

స్నానం పూర్తి చేసి తల తుడుచుకుంటూ డ్రస్సింగ్ ఏరియా లో అద్దం ముందుకు నడిచాడు. ఆమె పెదవుల తడి అద్దంమీద ఇంకా అస్పష్టంగా వున్నట్టే అనిపించగా, మెల్లగా వేళ్ళతో స్పృశించబోయాడు.

"కాఫీ..."

అదిరిపడి వెనక్కితిరిగాడు. చేతిలో కాఫీ కప్పుతో తననే చూస్తోంది మనోజ్ఞ అల్లరిగా. ఆమె కళ్ళలో మళ్ళీ తనదైన అల్లరి నవ్వు అందంగా.. రిలీఫ్ గా చూసాడు. అతని పెదాలు విచ్చుకున్నాయి. థ్యాంక్ గాడ్.. షీ ఈజ్ బ్యాక్ టూ హర్ నార్మల్ సెల్ఫ్.. అనుకుంటూ అదిరిపడ్డాడు. డ్రస్సింగ్ ఏరియాలో భుజానొకటి, నడుముకి మరోటి.. వట్టి టవల్స్ తో ఆమె ముందు నిలబడ్డాడన్న సంగతి గుర్తొచ్చి, "ఏంటి మనూ.. వెళ్ళు.. నన్ను డ్రస్ చేస్కోనీ", మొహమాటంగా అన్నాడు.

"నేనేమన్నా వద్దన్నానా. ముందు కాఫీ తాగండి. చల్లారిపోతోంది. తల కావలిస్తే నేను తుడుస్తాను." అతని భుజం మీదున్న టవల్ ని చొరవగా తీసుకుంటూ అంది.

అతనికి నవ్వొస్తోంది. తానేదో గోపికలా, ఆమె అల్లరి కృష్ణుడిలా.. పూర్తి రివర్స్ గేర్ లా తయారయింది పరిస్థితి.

"ఏయ్ కొడతాను నిన్ను. వెళ్ళు. ఎవరైనా చూస్తే బాగోదు. వెళ్ళు మనూ.. " నవ్వాపుకుంటూ అన్నాడు.

"సరే మీ ఇష్టం.. మీరైతే ఏమన్నా చేయచ్చు.. అదే నేను దగ్గరకొస్తే మాత్రం ఏదో ఆడపిల్లలా సిగ్గుపడిపోతారు." వెక్కిరింతగా అంటూ వెళ్ళబోయింది.

విసురుగా ఆమె చెయ్యిపట్టి ఆపాడు. అతని ముఖం రోషంతో ఎర్రబడింది. "ఏమన్నావ్..? "

"మెల్లగా కాఫీ ఒలికిపోతుంది, మీరూ..."

"పోనివ్వు... ఏంటీ ఏమన్నావ్.. ఆడపిల్లలాగానా.. ఏంటీ.. రెచ్చగొడుతున్నావా.. చెప్తానుండు నీ పని... ముందైతే రా.. తల తుడువ్.. తెగ ముచ్చటపడిపోతున్నావ్ గా.." అన్నాడు చిరుకోపంగా.

"మిమ్మల్ని రెచ్చగొట్టడం చాలా ఈజీ చూశారా... సరేగానీ, అలా కూర్చోండి మీ తల అందొద్దేంటి మరి నాకూ.." గారంగా అంది.

ఆమె అన్నవిధానానికి నవ్వబోయి కంట్రోల్ చేస్కుంటూ స్టూల్ లాక్కుని కూర్చున్నాడు. కప్పు పక్కన పెట్టి తల తుడవసాగింది. నెమ్మదిగా ఆమె చేతుల కదలికకి సన్నగా కదులుతున్న నడుం మీద చేయి వేయాలనే కోరికని బలవంతంగా ఆపుకున్నాడు. అందంతో చంపడం అంటే ఇదే కాబోలు... అనుకున్నాడు. అంతలో టవల్ అతని కళ్ళని కప్పేసింది.

"ఏయ్.. ఏంటిది.. నాకేం కనపడట్లేదు.. " అంటూ టవల్ తీయబోయాడు.

"మీకేం కనపడక్కర్లేదు. చూసింది చాలు. కళ్ళు మూసుకుని తుడిపించుకోండి." చిరుకోపం నటిస్తూ చెప్పింది. అలా అడ్డంగా దొరికిపోయేసరికి గతుక్కుమన్నాడు. 'ఛ.. రోజు.. రోజుకీ పరమ బేవార్సుగా తయారవుతున్నాడు తను. జే.కే. కంట్రోల్..'

"అంతేనా.. సరిపోయిందా..", తుడవడం పూర్తిచేసి, టవల్ తీసి అతని క్రాఫ్ ని మునివేళ్ళతో సరిచేస్తూ అడిగింది.

కళ్ళు తెరవకుండానే అడిగాడు, "ఊ.. ఇంకా డ్రెస్ కూడా వేసేస్తావా.. టిఫిన్ తినే టైమ్ కూడా కలిసొస్తుంది..".

"యూ.. మీరూ.. తక్కువవాళ్ళేమీ కాదు.. రౌడీ మినిస్టర్ అని మీడియాకి చెప్తానుండండి..."

కళ్ళుతెరిచి ఆమె వైపు చూసి అల్లరిగా నవ్వాడు, "ఔనా.. మరి ఈ రౌడీ తో నీకేం పనో... " కళ్ళెగరేసాడు.

అతని రెండు భుజాలమీదా చేతులువేసి ముందుకొంగి అతని కళ్ళల్లోకి చూస్తూ, "ఇక నా పనే ఈ రౌడీతో.. వెళ్దామా రౌడీ గారూ..."

"నువ్వు చేతులు తీయకపోతే మళ్ళీ రౌడీయిజం చూడాల్సొస్తుంది. ఈసారి వెళ్ళే గ్యారంటీ మాత్రం నేనివ్వలేను.." ఆమెనే చూస్తూ చెప్పాడు.

గభాల్న చేతులు తీసేసి సిగ్గుగా పరుగున అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోయింది.

నవ్వుతూ లేచాడు.

టిఫిన్ సర్వ్ చేస్తున్న అతన్నే చూస్తూ అడిగింది, "యూ హావ్ ఏ గ్రేట్ బాడీ.. దాన్నలా లాల్చీ, పైజమాల్లో దాచేస్తారేం.. ?"

"ఏం చేయమంటావ్... సల్మాన్ ఖాన్ లా తిరగమంటావా.. వున్న మంత్రి పదవి కాస్తా పోతుంది.. పరువుతోపాటూ.."నవ్వాడు.

"ఛా.. నా ఉద్దేశ్యం అది కాదూ.." తడబడింది.

"మరీ నువ్వుకూడా ఇప్పుడంటే శారీస్ లో మెరుస్తున్నావ్ గానీ, ముందీ అందమంతా ప్యాంట్, షర్టుల్లో, చుడీదార్ లో కప్పెయ్యలేదూ.. మే బీ దట్స్ యాన్ ఓల్డ్ అవుట్ లుక్ ఏమో నాకు తెలీదూ.. బట్ యూ లుక్ అమేజింగ్లీ స్టన్నింగ్ ఇన్ శారీస్ మనోజ్ఞా..." భరద్వాజ గొంతులో మార్పు అతనికే స్పష్టంగా తెలిసింది.

మనోజ్ఞ కళ్ళు వాలిపోయాయి, "మీరు.. మీరిలా మాట్లాడితే నేను వెళ్ళిపోతాను..", సిగ్గుతో ఆమె ముఖం కందిపోయింది.

"ఎక్కడికి వెళ్తావ్ నన్నొదిలి...?" అంటూ తనని తాను మరిచిపోయి దగ్గరగా జరిగాడామెకి. అంతలో అతని సెల్ రింగయ్యింది. విసుగ్గా కట్ చేసాడు.

నవ్వేసిందతని ముఖంచూసి, "గార్డెన్స్..." అడిగింది అతను తనవైపు చూడగానే తమాయించుకుని.

తేరుకున్నాడతను. ఈ మూడ్ లో గార్డెన్సా.. అంత దూరం వంటరిగా తామిద్దరూ..., తను సరిగ్గా వుండగలడా.. వుంటాడా.. తనకంత కంట్రోల్ వుందా...

తలవిదిల్చాడు. టిఫిన్ తిన్నాననిపించి బాత్రూమ్ వైపు నడిచాడు. ముఖం మీద చల్లటి నీళ్ళతో ఫోర్స్ గా స్ప్లాష్ చేసుకున్నాడు. ఒక్కసారి కాదు, చాలా సార్లు అలా చేసి, అద్దంలో, కంట్రోల్ జే.కే. బిహేవ్ ప్రాపర్లీ.. అంటూ తనకి తాను ఓ పదిసార్లు చెప్పుకుని బయటికి నడిచాడు.

"బాగా ప్రిపేరై వచ్చినట్టున్నావు.." చిన్న సైజ్ బ్యాగ్ తో కారెక్కుతున్న మనోజ్ఞని చూసి చిన్నగా నవ్వుతూ అడిగాడు.

నవ్వేసింది. "మీకో విషయం చెప్పనా..?"

"...నే వద్దంటే ఆగుతావా..చెప్పూ.."

"అఫ్కోర్స్ ఆగను.. ఐనా మీరొద్దనరు... నాకు తెలుసు.. యూ నో.. నేను ఒకటే శారీ తెచ్చుకున్నాను ఇక్కడికి వచ్చినప్పుడు.. మీరు మొదట చూసారే.. దట్ పింక్ వన్... మీకు గుర్తుండివుండదనుకోండి.."

"ఆహా.. ఐ.. సీ.. మరివన్నీ..." గేరు మారుస్తూ కాజువల్ గా అడిగాడు.

"ఆ రోజు మీరూ.. మీరు నన్నెలా చూసారో తెల్సా.. జన్మలో మర్చిపోలేను.. ఏంజిల్ అన్నారు కూడా మీకు గుర్తుందో లేదో.. అందుకే ఇవన్నీ..." అంటూ సిగ్గుగా ఆగిపోయింది.

ఆశ్చర్యం, ఆనందం కలగలిసిపోయాయతనిలో, "ఓహ్.. ఐ నెవర్ థాట్ దట్ ఇట్ కుడ్ బీ ద రీజన్ అనీ.... ఓహ్.. థ్యాంక్స్.. థ్యాంక్యూ సో మచ్ ఫర్ ఆనరింగ్ మై థాట్స్.... ఓహ్.. అవన్నీ తర్వాత తీసుకున్నావా.. గ్రేట్.. అందుకేనన్నమాట ప్రతీ సాయంత్రం మేడంగారు సంధ్యాదేవి లా దర్శనం ఇస్తున్నారూ రోజుకో శారీలో.... "నవ్వుతూ అడిగాడు.

తలూపింది. ఇంతకీ ఎలా చూసాడా రోజు. అడ్మైరింగానా, ప్యాషనేట్ గా... లేక... క్యూరియాసిటీ ఆపుకోలేక అడిగేసాడు.

"అంటే అన్నివిధాలా.. కాన్ట్ డిస్క్రైబ్.. కానీ.. అడ్మైరింగ్ గా, ప్యాషనేట్ గా, స్వీట్ గా.. ఏమో.. తెలీదు.. వెళ్ళిపోయేముందు ఒకసారేమో.." ఆగిపోయింది.

"ఆ ఒకసారి... చెప్పూ.." రెట్టించాడు.

"ఇందాకట్లా.." సిగ్గుగా అంది.

"అంటే.." మరింత ఆత్రంగా రెట్టించాడు ఇంకా ఏదో వినాలనే తపనని అణుచుకోలేక.

"అంటే.. అంటే.. రౌడీలా.. "నవ్వేసింది.

"రాక్షసీ..."నవ్వాడు తనుకూడా.

"అవునూ... ఇందాకా బాత్రూమ్ లో అంతసేపేం చేసారూ..?" కొంటెగా అడిగింది.

ఆమె హింట్ అర్థమై అదిరిపడి చూసాడు. ఆమె చెవి మెలిపెడ్తూ, "చెప్తానుండు... నీకసలు ధైర్యం ఎక్కువైపోతోంది రోజురోజుకీ..." నవ్వాపుకుంటూ అన్నాడు.

"ఆ... చెప్తే వినడానికి చెవి వుండొద్దా.. ఆ.. నిజంగానే రౌడీ.... ఆ...."గట్టిగా అరిచింది.

దారిమొత్తం ఆమె అల్లరితో, భరద్వాజ నవ్వులతో సాగిపోయింది.

"మీ కాలు ఓ.కేనా.. అంత దూరం... పోనీ నేను డ్రైవ్ చేయనా కొంచెంసేపు..?"అడిగింది చిప్స్ అతనికందిస్తూ.

"ఐ కాన్ట్ సిట్ ఐడిల్.. దట్ లాంగ్.. బోరౌతాను. ఐనా చేతులు ఖాళీగా పెట్టుకుని అంతసేపు కూర్చోలేను." చెప్పాడు.

"మీ చేతులు ఖాళీ గా వుంచమని ఎవరు చెప్పారు..?"ఓరగా చూస్తూ అంది.

ఉలిక్కిపడి చూసాడు, "వ్హాట్..అంటే..?"

"అంటే.. చిప్స్ తినండి.. చేత్తో ప్యాకెట్ పట్టుకునీ..." చిలిపిగా నవ్వుతున్నాయామె కళ్ళు.

"మై గాడ్.. ఏదో నేను కొంచెం మంచివాడ్ని కాబట్టి బతికిపోతున్నావ్ మనూ.. నిజంగా నువ్వు రెచ్చగొట్టేదానికి ఇంకొకడైతేనా.. నీ పని ఈపాటికి ఔట్.. " ఉక్రోషంగా చెప్పాడు.

"ఆహా.. అంత మంచివారేం.. అయినా ఇంకెవడ్నో నేనెందుకు రెచ్చగొడతాను..? "నవ్వింది.

"మై గుడ్నెస్.. యూ ఆర్.. జస్ట్ ఇంపాసిబుల్... యూ నో దట్..."

"ఐ నో.. థ్యాంక్యూ.. "జవాబిచ్చింది తియ్యగా నవ్వుతూ.

సడన్ గా ఏదో గుర్తొచ్చినట్టు అంది, "షాక్ నేనిద్దాం అనుకుంటే అంతకు పదింతలు మీరే ఇచ్చేసారు.. "

"తప్పంతా నీదే.. హింటిచ్చావుగా.."నవ్వాడు.

"అమ్మో.. ఇంకాస్తలో.. కొంచెముంటేనా..." గుండెలమీదు చెయ్యివేస్కుని భయంగా తలుచుకుంటూ అంది.

"సారీ.. భయపడ్డావా..?", గిల్టీగా చూస్తూ అడిగాడు.

"చాలా.. చాలా.. తర్వాత ఓ.కే. అనుకోండి. అస్సలూహించలేదు.."

"ఏం ఆ రోజు పార్క్ లోనూ అలాగే తొందర పడ్డాను. ఈరోజు ఛాంబర్లో.. ఏధైర్యంతో నాతో ఇంత దూరం వస్తున్నావు మనూ.. నిజంగా రౌడీ మినిస్టర్నేమో అనిపించడంలేదా.... ఓ రోగ్ లా కనిపించడంలేదా.. అసహ్యం.."

"భరద్వాజా.. అలా అనొద్దు ప్లీజ్.."

"ప్లీజ్.. నన్ను చెప్పనివ్వు మనూ. అలా ఎందుకు చేస్తున్నానో తెలీదు. అసలంతగా ఎందుకు కంట్రోల్ తప్పుతున్నానో తెలియట్లేదు. చేసిన తప్పు జస్టిఫై చేసుకోవడానికి చెప్పట్లేదు, ఇదేమీ హాలీవుడ్ సినిమానో, నవలో కాదు.. నా.. పాషన్ అనుకో.. ఏమనుకో అర్ధం అవడానికి. అయాం నాట్ లైక్ దిస్ మనూ.. నెవర్ లైక్ దిస్ బిఫోర్.. నా డిగ్నిటీ, సెల్ఫ్ కంట్రోల్, సీరియస్ నెస్.. అన్నీ పోతున్నాయి... ఏదో కాలేజ్ కుర్రాళ్ళా.. ఈవెన్ ఇంకా ఛైల్డిష్ గా.. నో.. ఫూలిష్ గా, ఘోరంగా బిహేవ్ చేస్తున్నాను. ఎందుకో కంట్రోల్ తప్పిపోతున్నాను.. ఆగలేనంతగా... అది నిద్రో... మత్తో.. మాయో, యూ కాల్ ఇట్ మాగ్నటిజం.. లేక..... డామిట్.. ఎలా చెప్పనూ..వాట్ ఐ ఫీల్.." అరచేతిలో గుప్పిలి బిగించి స్టీరింగ్ మీద బలంగా కొట్టాడు. ఛ... కనీసం తన వర్షన్ చెప్పుకుందామంటే మాటలు కూడా సరిగ్గా దొరకట్లేదు.. విసుగ్గా, దిగులుగా రోడ్ వంక చూసాడు.

"నాకర్ధమౌతోంది భరద్వాజా.." నెమ్మదిగా చెప్పింది. చివాల్న తలతిప్పిచూసి అప్రయత్నంగా కారాపాడు. అతని వైపు చూడకుండా తన చేతి గాజులు ముందుకీ వెనకకీ జరుపుతూ మెల్లగా చెప్తోంది, "ఎందుకంటే నాకూ అలానే వుంది. మీరు.. మీరు.. కాబట్టి.. బయటపడిపోతున్నారు... కానీ.. నేను ఆడపిల్లను. ఇప్పటికే మీతో అతి చనువుగా వుంటూ నా ఇష్టాన్ని అంత బాహాటంగా చూపిస్తున్నాను. ఇంక మనసులో వున్న ప్రతీదీ చెప్పాలంటే... ఎలా చెప్పను.. నాక్కూడా.. నాక్కూడా మిమ్మల్ని ముట్టుకోవాలనీ, తాకాలనీ, ఇంకా దగ్గరగా వుండాలనీ..." ఆమె గొంతు వణికింది. ఐనా అభావంగా చెప్పుకుపోతోంది., "కానీ, మీరేమో ఏజ్, స్టేజ్ అంటారు. ఏవేవో చెప్తారు. ఒకవైపు ముందుకు వెళ్ళకూడదన్న విచక్షణ, మరోవైపు మీ వైపు లాగేస్తున్న ఆకర్షణ.. నాలోనూ.. అదే.. సంఘర్షణ.. రైమింగ్ బాగుంది కదూ.. అంతర్మధనం.. అనొచ్చా.. నాకంత లాంగ్వేజ్ రాదనుకోండి. బట్ వాట్ ఎవర్ ఇట్ ఈజ్.. దీనికి సమాధానం మీరే ఇవ్వగలరు... భరద్వాజా.. కేవలం మీరు మాత్రమే.."

మౌనంగా కారుస్టార్ట్ చేసి డ్రైవ్ చేయసాగాడు. ఏవరో పదునైన కత్తితో గుండెని రెండుగా చీలుస్తున్న భావన. ప్రేమో,ఏమో అనుకునే స్థితి ఎప్పుడో దాటిపోయింది. హౌవ్ టూ డిసైడ్.. ఇటా.. అటా.. బాధ అనేది తానొక్కడే పడితే పరవాలేదు. తనతో పాటు ఆమెనీ బాధించే హక్కు తనకెక్కడిది..!!

ప్రేమించిన అమ్మాయి కోరి అందిస్తున్న ప్రేమామృతాన్ని కాదనుకుంటున్న నిర్భాగ్యుడు తను. ఇక ఆపాలి. ఇంకేమైనా జరిగేలోపే తనని తాను నిభాయించుకోవాలి. తప్పదు. మనోజ్ఞ హాజ్ టూ హౌవ్ ఏ గుడ్ లైఫ్.. సమాధానం కోరడం ఆమె హక్కైతే, జవాబివ్వడం తన బాధ్యతే... ఇవ్వాలి... ఇస్తాడు..'

"భరద్వాజా.." ఆమె పిలుపుకి తేరుకుని చూసాడు. ఆమె మామూలైపోయిందప్పటికే.

"కాస్త నవ్వచ్చు కదా.. అలా ఎవరిదో మౌర్నింగ్ కి వెళ్తున్నట్టు ఏడుపు ముఖం పెట్టకపోతే.."నవ్వుతూ అడిగింది.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments